

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Ioannis Præpositi Atrebatis, E Societate Iesv, S.
Theologiæ Doctoris, & quondam in Vniuersitate
Louaniensi ac Duacensi Professoris, Commentaria In
Tertiam Partem S. Thomæ De Incarnatione Verbi ...**

LePrévost, Jean

Dvaci, 1629

Art. I. Vtrum Sacramentum sit in genere signi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94249](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94249)

QVÆSTIO LX.

De Sacramentis.

ARTICVLVS I.

Virum Sacramentum sit in genere signi?

DIVVS Thom. tractaturus de Sacramentis, quæ Christus Dominus Ecclesiæ suæ reliquit hac questione naturam & rationem Sacramenti omnibus communem Sacramentis inuestigat tum per partes metaphysicas, genus inquam & differentiam; tum per phycas, materiã scilicet & formã. Præsenti autem articulo inquirat genus Sacramenti, respondetque quod licet Sacramentum varijs modis sumi solet; hic tamen commodè sumi possit pro signo rei sacræ, & proinde reponi in genere signi; quod non aliter ostendit quàm quia Sacramentum dici potest id, quod ad rem sacram aliquam dicitur habitudinem, & per consequens etiam id quod dicitur habitudinem signi.

ARTICVLVS II.

Virum omne signum rei sacræ sit Sacramentum?

CONCLUSIO est negatiua. Sacramentum enim tantum est signum rei sacræ hominem sanctificantis, scilicet ipso vfu; vel, vt Caiet. hic, est signum rei sacræ, vt actualiter exercet sanctificationem hominis.

Ex his art. D. Thom. colligitur definitio Sacramenti, quod scilicet sit signum rei sacræ in quantum sanctificantis homines.

ARTICVLVS III.

Virum Sacramentum sit signum vnius rei tantum?

POSTQVAM ostendit Sacramentum esse signum rei sacræ homines sanctificantis, inquit num solum illius rei sit signum?

Resp. neg. docens Sacramentum esse signum rememorative passionis Christi, demonstratiuum gratiæ, & præparatiuum futuræ gloriæ. vbi obiter

Aduerte id solum competere Sacramentis nouæ legis; nam Sacramenta legis veteris non potuerunt esse signa rememorative passionis Christi, cum ea nondum esset exhibitæ.

Hic aliquot dubia sunt explicanda.

DVBIUM I.

De nomine Sacramenti.

HÆRETICI nostri temporis non tantum naturam, vim, & numerum Sacramentorum insectantur, sed & ipsum Sacramenti nomen in ea significatione, qua passim ab Ecclesiâ vsurpatur, reprobant. nam vt refert Bell. præfatione in tomum 2. controuersiarum, Zuinglius in libro de vera & falsa religione, dicit, vocem istam Sacramenti magnopere cupere Germanis nunquam fuisse receptam. Melancthon: quæ alij Sacramenta nos signa appellamus.

Sed immeritò: cum illud nomen in vulgari significatione à plerisque antiquis Patribus vsurpatum fuerit: Tert. lib. de præscriptionibus aduersus hæreticos cap. 40. ait, ipsas res Sacramentorum diuinorum diabolus amulari in idolorum mysterijs, eo quod & ipse baptismo quosdam tingat, & signet in frontibus milites suos. quo loco nomen Sacramenti aperte vsurpat in significatione passim à Scholasticis vsurpari solita, vocans Baptismum & Confirmationem diuina Sacramenta; quæ paulò post vocat Sacramenta Christi. Cyprianus epist. 1. lib. 2. quæ est ad Stephanum, ait: tunc enim demum planè (vel vt alia lectio habet plenè) sanctificari & esse filij Dei possunt, si Sacramento utroque nascantur. vbi loquitur de Baptismo & Confirmatione. Idem agens de Eucharistia lib. 2. epist. 3. quæ est ad Cæciliam, scribit; quo & ipse Sacramento populus noster ostenditur adiuuatus. Hieron. in caput 44. Ezech. nemo enim potest passionis Domini, Corporisque eius & Sanguinis pro maiestate rei Sacramenta cognoscere.

Plures Patres prætereo qui nomen Sacramenti in eadem significatione vsurparunt: & proinde vsus illius nominis in ea significatione non potest merito reprobari. Quod ex eo potest confirmari, quod Sacramentum in Scriptura etiam pro signo rei sacræ accipitur; ad Ephes. 5. propter hoc relinquet homo patrem & matrem suam, & adhærebit uxori suæ, & erunt duo in carne vna. Sacramentum hoc magnum est; ego autem dico in Christo & Ecclesiâ. vbi Apost. coniunctionem Adami & Eux, nec non & aliorum coniugum, vocat Sacramentum (græcè *μυστήριον*) id est signum vniõis Christi & Ecclesiæ. porro eum loqui de coniunctione matrimoniali Adami & Eux & aliorum coniugum, patet ex eo, quod præmittit: propter hoc relinquet homo patrem & matrem suam, & adhærebit uxori suæ, & erunt duo in carne vna; & ex eo quod inde hortetur viros vt vxores diligant exemplo Christi, qui Ecclesiam sponsam vsque ad sanguinis effusionem dilexit. Quod si Sacramentum aptè significet signum rei sacræ, nihil vetat illud nomen peculiariter vsurpari pro quibusdam signis rei sacræ nos sanctificantibus.

DVBIUM II.

In quo variæ Sacramenti definitiones ab hæreticis traditæ referuntur & expenduntur.

NOTANDVM hæreticos nostri temporis docere nos sola fide iustificari, ea scilicet persuasione, qua credimus peccata nobis esse remissa, quam fidem vocant specialem. Ex quo errore, tum in alijs materijs, tum in materia Sacramentorum,

Hæretici nostri etiam nomen Sacramenti reprobant.

Refelluntur ex PP. Tertull. Cyprian. Hieron.

Sacram. etiam in Script. pro signo rei sacræ ponitur. Ephes. 5.

5.

Q4

alij